

ingenlunde kan finde Sted i alle Tilfælde, idet det jo forudsætter, at Sagføreren og Dommeren eller hans Fuldmægtig bor i samme By, og det gør de ingenlunde altid. Jeg tror, at den Bestræbelse, man fra Regeringens Side udfolder for at lette Statskassen for disse Udgifter, er paakrævet, som Tiderne er, og jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for deres Stilling til Sagen. Det forekommér mig, at Lovforslaget er ret praktisk, idet Meningen er, at man vil lægge Udgifterne paa de Steder, hvor de naturligt hører hjemme, og saa tror jeg, man vil finde en praktisk Maade at ordne disse Forretninger paa. Som det nu er, hvor Statskassen skal befordre de paagældende, bliver det let meget dyrt. Bliver Lovforslaget derimod vedtaget, tror jeg, at Dommeren og Sagføreren i adskillige Tilfælde vil skaffe sig en fælles Befordring, hvor det kan ske; hvor det ikke kan ske, er det selvfølgelig rigtigt, at det kommer til at gaa ud over Debitor. Men jeg tror, at naar Loven vedtages, vil Debitor møde frivilligt op og betale eller ogsaa sige: Saadan er mine Forhold, at foretage Eksekution hos mig er meningsløst; følgelig kommer Kreditor til at betale Udgiften. Nu er Debitor ikke interesseret i det, han kommer ikke til at betale det, men kan ganske rolig sidde og vente, til de kommer. Og Kreditor er interesseret i at lade Eksekutionen foretage, selv om han paa Forhaand ved, at det er unyttigt; han skal heller ikke betale. Jeg synes, det er et uheldigt Forhold, og at Lovforslaget er praktisk.

Maa jeg ikke overfor det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) sige, at det vel i mange Tilfælde vil være rigtigt, at Skyldneren har daarligt Raad, men for det første er det dog Skyldneren, der skylder Pengene, og for det andet mener jeg, at han har daarligt Raad og er fattig, vil han møde op og klargøre Forholdene, saa at der ingen Eksekution vil ske. Dertil kommer endelig en Bemærkning, som jeg vil gøre overfor det ærede Medlem. Han var tilbøjelig til at gaa med, hvor det drejer sig om Hovedaktionen, om Skiftesager og lignende, men derimod mindre ved Notarialforretninger. Jeg kan godt forstaa den Tanke, der ligger til Grund for denne Bemærkning af det ærede Medlem, thi ved Notarialforretningerne drejer det sig ofte om Tilfælde, hvor man staar overfor fattige, med hvilke

der ikke har været ført Proces. Men her maa det erindres, at ved Notarialforretninger er det allerede nu i det væsentlige saaledes siden 1814. Saa kan det ærede Medlem spørge, hvorfor vi da har medtaget Notarialforretninger i Lovforslaget. Ja, det var egentlig for at tage alle Reglerne op paa een Gang, at vi nævnte alle disse juridiske Forretninger. Men, som sagt, for Notarialforretningers Vedkommende er Forholdet allerede nu saaledes, og derfor synes jeg ikke, at den Omstændighed, at de er taget med her, skulde kunne blive en Hindring for Lovforslagets Gennemførelse. Hvis det ærede Medlem skulde ønske Lovforslaget i Udvalg, skal jeg selvfølgelig ikke have noget imod det, men mener man at kunne gaa med til Lovforslaget uden at nedsætte Udvalg, vilde jeg i og for sig foretrække det, for jeg tror ikke, at Loven vil paaføre de private forøgede Omkostninger, idet man sikkert vil vide at indrette sig paa en mere praktisk Maade end nu.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Nygart: Skønt jeg havde ment, at man kunde lade Sagen gaa igennem uden Udvalg, og skønt der ikke under Forhandlingerne er fremkommet noget, som jeg synes kan motivere en Udvalgsbehandling udover dette, at den socialdemokratiske Ordfører har forlangt en saadan, vil jeg dog anbefale, at Lovforslaget kommer i Udvalg. Jeg foreslaar derfor, at det henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer, i Haab om, at man der hurtigt kan enes om at afgive Betænkning i Sagen.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2797).

Lovforslaget sattes til Forhandling.